

Şiirlerim Benim

– Harun Yıldırım · 31 Mart 2020

ŞİİRLERİM BENİM

Şu gezip tozdugum süslü hayattan ,
Yılarak yazdım ben bu şiirleri
Üstüne gerdiğim kolum kanattan,
Olarak yazdım ben bu şiirleri.

İki söz yazınca şairim deyip.
Havalanma hemen ayıptır ayıp,
Bazen sükût halde bazen ağlayıp,
Gülerek yazdım ben bu şiirleri.

Ateşi tutturdum köz ile zorla,
Dövüşe kakışa söz ile zorla,
İlhamın kalbinden ilhamı zorla,
Alarak yazdım ben bu şiirleri .

Adım adım gezdim bizim köyleri
Güz vurunca yaprak dökmüş bağları
Tümsek, tepeleri, engin dağları
Delerek yazdım ben bu şiirleri

Nurlu seccadeye yüzümü sürüp,
Şeytanın kalbine kördüğüm örüp,
Gam ile kederi ekmeğe dürüp,
Bölerek yazdım ben bu şiirleri.

Şairin bir adı çiledir çile
Otur anlatayım dinle bir hele
Kırk beş yıl altı ay zindanda köle
Kalarak yazdım ben bu şiirleri.

Yazdım yazıyorum bak sebebine,
Bir şeyler kopar da al koy cebine,
Elli iki metre deniz dibine,

Dalarak yazdım ben bu Şiirleri.

Gün oldu taç taktım kirli küfeye,
Bazen baş kaldırdım Yörük Efeye ,
Her gece ölümle kafa kafaya,
Gelerek yazdım ben bu Şiirleri.

Ocakta ateşin kızgın külüyle,
Sabah namazında seher yeliyle,
Göz yaşımı mezardeki ölüyle,
Silerek yazdım ben bu Şiirleri.

Ölünceye kadar ettim niyazı
Bülbülün kesildi bitti avazı
Yılda iki kere bayram namazı,
Kılarak yazdım ben bu Şiirleri

HARUN YILDIRIM